

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **T. H. L.**, narozená X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
zastoupená obecným zmocněncem Mgr. O. K.,
oba bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2020, č. j. MV-14326-4/SO-2020,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého obecného zmocněnce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2020, č. j. MV-14326-4/SO-2020, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 31. 10. 2019, č. j. OAM-1861-27/PP-2019, jímž bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku. Žalobkyně dále navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož žalovaný se v podstatě nezabýval jejími odvolacími námitkami. Odvolací námitky spočívaly v tom, že se žalobkyně během správního řízení dostavila ke správnímu orgánu prvního stupně o několik dní dříve, než byl plánovaný výslech, jehož účelem bylo podle předvolání zjistit okolnosti jejího vztahu s jejím druhem P. B., slučovanou osobou. Správnímu orgánu prvního stupně předložila rodný list svého syna, ze kterého vyplynulo, že otcem dítěte je obecný zmocněnec žalobkyně, státní občan České republiky, a tudíž i její dítě má české státní občanství, a proto se nově hodlala sloučit jako s rodinným příslušníkem se svým synem, a nikoliv s panem B. Podotkla, že současně bylo téhož dne požádáno o vydání potvrzení o občanství jejího syna, přičemž úřední osoba správního orgánu prvního stupně jí sdělila, že dané potvrzení je dostačujícím důkazem pro kladné vyřízení její pobytové žádosti. Podotkla, že původně chtěla podat novou žádost o přechodný pobyt, jelikož důvod žádosti se změnil, ale na radu úřednice správního orgánu prvního stupně pouze změnila důvod původní žádosti a připojila do spisu rodný list syna. Dále bylo úřednicí sděleno, že není třeba žádné další součinnosti či tvrzení skutečností, přičemž postačí doložení potvrzení o státním občanství syna žalobkyně. Na základě uvedených skutečností žalobkyně nabyla dojmu, že výslech, jehož hlavním účelem bylo objasnění jejího vztahu s panem B., byl bezpředmětný a již nebyl požadován.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení a dále konstatoval, že v usnesení o zastavení řízení o povolení k přechodnému pobytu podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců byla správním orgánem prvního stupně náležitě obhájena nezbytnost výsledku žalobkyně pro zjištění stavu věci, což je náležitost vyžadovaná rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2010, č. j. 1 As 23/2010-77. Pokračoval, že správní orgán prvního stupně hodlal výslech žalobkyně uskutečnit z důvodu zjištění stavu věci, tedy zda je žalobkyně rodinnou příslušnicí pana B., občana Evropské unie, neboť ze šetření v evidenci cizinců s povoleným pobytem na území České republiky zjistil, že žalobkyně je vdaná za státního příslušníka Vietnamské socialistické republiky, se kterým má syna narozeného dne X. Žalovaný dodal, že v souladu se zákonem bylo i předvolání k podání svědecké výpovědi obecného zmocněnce žalobkyně, otce syna žalobkyně, na základě rodného listu syna žalobkyně, který předložila správnímu orgánu prvního stupně několik dní před konáním výsledku. Dodal, že žalobkyni byl poskytnut dostatečný časový prostor pro doložení důvodu, pro který se nemohla dne 22. 10. 2019 dostavit k provedení výsledku.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
6. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že se správní orgány nevypořádaly její odvolací námitku týkající se skutečnosti, že žalobkyně několik dní před konáním výsledku správnímu orgánu prvního stupně doložila rodný list svého syna, z něhož vyplynulo, že jeho otcem je státní občan České republiky, a tudíž se v rámci své pobytové žádosti nově chtěla sloučit se svým synem, přičemž se domnívala, že za dané situace je její výsledek již bezpředmětný. Z uvedených důvodů se proto žalobkyně k nařízenému výsledku nedostavila. Soud prostudoval napadené rozhodnutí a shledal, že žalovaný na předmětnou odvolací námitku přiměřeným způsobem reagoval. Na stranách 3 a 4 napadeného rozhodnutí totiž uvedl, že „Přezkoumáním spisového materiálu Komise dospěla k závěru, že správní orgán I. stupně vydáním napadeného usnesení postupoval v souladu s výše citovanými ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb. a správního řádu. Vzhledem k tomu, že se účastnice řízení bez vážných důvodů nedostavila k výsledku ve smyslu 169j odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. a řízení o žádosti napadeným usnesením zastavil. Komise rovněž konstatuje, že v případě zastavení řízení o povolení k přechodnému pobytu podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, musí správní orgán ve svém rozhodnutí obhájit, že výsledek cizince byl nezbytný pro zjištění stavu věci, a že v dané věci nepostupuje svévolně (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2010, č. j.: 1 As 23/2010-77). Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že správní orgán I. stupně hodlal výsledek účastnice řízení uskutečnit z důvodu zjištění stavu věci, tedy zda účastnice řízení je rodinnou příslušnicí výše jmenovaného občana Evropské unie, nadto když na základě šetření v evidenci cizinců s povoleným pobytem na území České republiky zjistil, že účastnice řízení je vdaná za státního příslušníka Vietnamské socialistické republiky, se kterým má syna N. D. M., nar. X, který rovněž žádá o vydání povolení k přechodnému pobytu. Komise seznala, že na základě tohoto zjištění správní orgán I. stupně oprávněně a v souladu s § 169j odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. rozhodl o konání výsledku účastnice řízení a podání svědecké výpovědi jejího druhá, pana P. B. V souladu se zákonem hodnotí Komise i postup správního orgánu I. stupně, když správní orgán I. stupně předvolal k podání svědecké výpovědi zmocněného zástupce, pana Mgr. O. K., na základě rodného listu jejího syna, který předložila účastnice řízení, několik dní před konáním výsledku. Opodstatněnost předvolání k podání svědecké výpovědi správní orgán I. stupně tak dovodil právě od této nově vzniklé situace. Komise dospěla k závěru, že napadené usnesení bylo dostatečné a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy, výše uvedenými.“
8. Z citované části napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný objasnil, že výsledek žalobkyně bylo potřebné uskutečnit z důvodu zjištění skutkového stavu, tedy zda žalobkyně byla rodinnou příslušnicí pana B., občana Evropské unie, neboť ze šetření v

evidenci cizinců s povoleným pobytem na území České republiky zjistil, že žalobkyně byla vdaná za státního příslušníka Vietnamské socialistické republiky, který byl původně otcem nezletilého syna žalobkyně. Žalovaný byl toho názoru, že v souladu se zákonem bylo i předvolání k podání svědecké výpovědi obecného zmocněnce žalobkyně, který je dle rodného listu syna žalobkyně předloženého správnímu orgánu prvního stupně několik dní před konáním výsledku otcem syna žalobkyně. Z uvedeného je dle soudu zjevné, že žalovaný, jakož i správní orgán prvního stupně shledali výsledek žalobkyně i přes doložení rodného listu nezletilého syna žalobkyně ze dne 24. 9. 2019 za nezbytný pro řádné zjištění skutkového stavu a je též z citované pasáže odůvodnění rozhodnutí žalovaného zřejmé, proč žalovaný vyhodnotil odvolací námitku žalobkyně o bezpředmětnosti jejího výsledku jako nedůvodnou. Soud proto uzavírá, že žalovaný se vypořádal s výše uvedenou odvolací námitkou žalobkyně. Soud je tudíž přesvědčen o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.

9. Dále se soud zabýval stěžejní námitkou žalobkyně, že řízení o její pobytové žádosti nemělo být zastaveno, jelikož před konáním nařízeného výsledku správnímu orgánu prvního stupně oznámila, že bude nově usilovat o získání pobytového oprávnění z důvodu sloučení se svým synem, který je občanem České republiky, což doložila jeho rodným listem. Žalobkyně pak byla toho názoru, že její výsledek nařízený za účelem objasnění jejího poměru k partnerovi (občanu České republiky), který byl původně důvodem pro podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, již není opodstatněný, a proto se k nařízenému výsledku nedostavila.
10. Podle § 169j odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.
11. Podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku.
12. Po prostudování obsahu správního spisu soud konstatuje, že žalobkyně žádostí ze dne 25. 11. 2018 požádala o vydání povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem Evropské unie, a to s druhem P. B. Žalobkyně byla předvolána k výsledku na den 22. 10. 2019, přičemž předvolání k výsledku ze dne 10. 9. 2019 jí bylo doručeno dne 25. 9. 2019. V předvolání bylo uvedeno následující: „Dostavte se dne **22.10.2019 v 08:00 hodin na pracoviště odboru azylové a migrační politiky MV ČR na adrese Berní 2261/1, Ústí nad Labem 400 01 k výsledku ve smyslu § 169j odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.), ve věci Vaší žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, a to z důvodu zjištění, zda jsou ve Vašem případě splněny podmínky pro vydání uvedeného pobytového oprávnění. Správní orgán Vás tímto dále informuje, že Váš výsledek bude prováděn ve smyslu § 169j odst. 3 zák. č. 326/1999 Sb. jako výsledek související s výsledkem jiné osoby. Výsledku této osoby nemůžete být Vy a případně ani Váš zástupce přítomen.“ Po uvedeném textu následovalo poučení, ve kterém byla žalobkyně poučena, že nedostaví-li se k nařízenému výsledku bez vážného důvodu, bude řízení o její pobytové žádosti zastaveno. Zároveň byl na den 22. 10. 2019 od 8:00 hodin předvolán k výsledku též P. B. Ve správním spisu je dále obsažen protokol o předání vízového štítku – fikce dle § 87y zákona o pobytu cizinců, podle něhož žalobkyně potvrdila, že dne 26. 9. 2019 převzala osvědčení o přechodném pobytu na území dle § 87y zákona o pobytu cizinců, přičemž platnost štítku zaniká nejpozději dnem nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti o povolení k pobytu. Dne 26. 9. 2019 byl do spisu doložen rodný list syna žalobkyně ze dne 24. 9. 2019, podle něhož je jeho otcem O. K., tj. obecný zmocněnec žalobkyně. Následně správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..**

prvního stupně předvolal zmocněnce žalobkyně k výsledku též na den 22. 10. 2019, a to za účelem zjištění, zda jsou v daném případě splněny podmínky pro vydání povolení k přechodnému pobytu žalobkyně. Z úředního záznamu ze dne 24. 10. 2019 soud zjistil, že žalobkyně se k výsledku dne 22. 10. 2019 nedostavila, z konání výsledku se neomluvila a ani nesdělila důvod, pro který se nemohla k výsledku dostavit. Následně vydal správní orgán prvního stupně usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu, proti němuž podala žalobkyně blanketní odvolání, které k výzvě správního orgánu prvního stupně doplnila. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

13. Správní soudy v minulosti opakovaně zdůraznily, že v řízeních vedených o žádostech podle zákona o pobytu cizinců se zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uplatní s odchylkami stanovenými zákonem o pobytu cizinců jakožto právním předpisem zvláštním (srov. § 168 a násl. zákona o pobytu cizinců). Ačkoliv tedy správní řád, jakožto obecný procesní předpis s výjimkou sporného řízení výsledek účastníka jako obecný důkazní prostředek neupravuje, v posuzovaném případě se uplatní zvláštní úprava výsledku účastníka v řízení podle zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2014, č. j. 4 As 166/2013-25, a ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29). Ve vztahu k výsledku účastníka v řízení podle zákona o pobytu cizinců je tedy třeba postupovat především podle shora citovaného § 169j zákona o pobytu cizinců, v souladu s nímž je výsledek účastníka řízení zásadně přípustným důkazním prostředkem pro zjištění skutkového stavu věci. Správní soudy přitom ustáleně judikují, že z tohoto ustanovení neplyne, že důkaz výsledkem účastníka je v tomto typu řízení povinným či privilegovaným důkazním prostředkem. I o tomto důkazním prostředku platí, že správní orgán není důkazními návrhy vázán a rozhodne, jaké důkazy provede v rozsahu potřebném ke zjištění stavu věci (srov. výše odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 147/2013-29).
14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 4. 2010, č. j. 1 As 23/2010-82, uzavřel, že „v případě, že správní orgán určité pochybnosti o skutečném stavu věci má, posoudí v rámci své diskreční pravomoci, zda provede důkazy navrhované účastníkem řízení, může-li jejich provedení přispět ke zjištění skutečného stavu věci, nebo zda účastníka řízení vyslechne. Uvážení správního orgánu o tom, proč přistoupil k výsledku účastníka řízení, aniž by provedl jím navrhovaný důkaz, není na zvláštní správního orgánu, nýbrž musí být přezkoumatelným způsobem odůvodněno v textu rozhodnutí“. Obdobně v rozsudku ze dne 2. 10. 2013, č. j. 1 As 58/2013-43, Nejvyšší správní soud uvedl, že dle zákona o pobytu cizinců je správní orgán „oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství“, a dále že „ustanovení § 169 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. je v tomto ohledu nutno považovat za další zákonem výslovně upravenou možnost provést účastnický výsledek“. V rozsudku ze dne 20. 2. 2014, č. j. 4 As 166/2013-25, pak Nejvyšší správní soud zopakoval, že i o důkazním prostředku výsledku účastníka řízení „platí, že správní orgán není důkazními návrhy vázán a rozhodne, jaké důkazy provede v rozsahu potřebném ke zjištění stavu věci (§ 52 správního řádu)“ (obdobně též shora označený rozsudek č. j. 6 As 147/2013-29). Správní soudy přitom v minulosti opakovaně judikovaly, že relevantní skutkové okolnosti mohou být v těchto typech řízení podpořeny v zásadě a právě jen výsledkem účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 4 Azs 95/2019-36).

15. Jak vyplývá z výše rekapitulovaného právního a navazujícího judikturního rámce, výslech účastníka dle § 169j zákona o pobytu cizinců je v řízeních vedených podle zákona o pobytu cizinců, tedy i v řízení o žádosti žalobkyně, zásadně přípustným důkazním prostředkem sloužícím ke zjištění skutkového stavu věci. Jeho použitelnost je vázána toliko na závěr o nezbytnosti provedení tohoto důkazního prostředku v souvislosti s pochybnostmi o skutečném stavu věci.
16. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobkyně byla předvolána k výslechu ke zjištění, zda jsou splněny podmínky pro vydání povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení s občanem Evropské unie. Je třeba akcentovat fakt, že žalobkyně v žádosti o vydání uvedeného pobytového povolení jako rodinného příslušníka, který je občanem Evropské unie, uvedla pana B. V průběhu správního řízení žalobkyně doložila též rodný list svého syna ze dne 24. 9. 2019, podle něhož je jeho otcem obecný zmocněnec žalobkyně. Soud podotýká, že správní orgán prvního stupně v odůvodnění usnesení předestřel důvody, pro které považoval výpověď žalobkyně ve správním řízení za nezbytnou. Zejména uvedl, že z cizinecké evidence zjistil, že žalobkyně je stále vdaná za příslušníka Vietnamské socialistické republiky, se kterým má syna D. M. N., narozeného dne X. S ohledem na to pojal správní orgán prvního stupně podezření, že by vztah žalobkyně k občanu Evropské unie, tj. panu B., mohl být účelově tvrzen s cílem získat oprávnění k pobytu, přičemž podezření na účelově tvrzený vztah nelze prověřit jinak než výpovědí žalobkyně a jejího druha. Dále potřebnost výslechu žalobkyně správní orgán prvního stupně v usnesení odůvodnil tím, že před konáním jejího výslechu žalobkyně doložila rodný list ze dne 24. 9. 2019, podle kterého je otcem jediného nezletilého syna žalobkyně, kterému bylo změněno jméno a příjmení na D. M. L., obecný zmocněnec žalobkyně. Správní orgán prvního stupně tak pojal podezření, zda otcovství obecného zmocněnce žalobkyně nebylo do rodného listu nezletilého syna žalobkyně zapsáno účelově, přičemž podezření na účelové zapsání otce do rodného listu nebylo dle správního orgánu prvního stupně možno prověřit jinak než výpovědí žalobkyně a jejího obecného zmocněnce.
17. Za této situace nemá soud žádné pochybnosti o tom, že správní orgán prvního stupně byl v daném případě oprávněn předvolat žalobkyni k výslechu a že pro výslech žalobkyně existovaly logické důvody. Správní orgán prvního stupně totiž byl povinen zjistit, jaký je vztah žalobkyně k panu B. a obecnému zmocněnci žalobkyně, neboť tyto skutečnosti byly rozhodné pro případné vydání povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem Evropské unie. Správní orgán prvního stupně tedy v odůvodnění rozhodnutí jednoznačně označil charakter okolností, které zamýšlel prostřednictvím výslechu žalobkyně prověřit, přičemž soud souhlasí se správními orgány v tom, že zásadním prostředkem pro zjištění skutkového stavu byly právě výslechy žalobkyně a svědků B. a K.
18. Tvrzení žalobkyně o tom, že jí měla úřední osoba správního orgánu prvního stupně při předání rodného listu syna sdělit, že z její strany již není vyžadována žádná součinnost, žalobkyně nijak neprokázala a ani obsah správního spisu takového závěru nikterak nenasvědčuje (např. úřední záznam či protokol o jednání, v nichž by bylo výše uvedené sdělení úřední osoby správního orgánu prvního stupně obsaženo). Za závažné důvody neumožňující přítomnost na nařízeném výslechu jsou přitom považovány např. zdravotní důvody či dlouhodobá nepřítomnost na území České republiky, nikoli subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nepotřebnosti či neúčelnosti výslechu. Soud proto uzavírá, že žalobkyně se nařízeného výslechu nezúčastnila, aniž by uvedla a doložila vážný důvod, pro který se jej zúčastnit nemohla. Řízení o pobytové žádosti žalobkyně správními orgány bylo oprávněně zastaveno v souladu s § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců.

19. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. Současně soud dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. června 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu